

gangspunktet for en visionær handicappolitik er at forbedre kvaliteten for de handicappedes vilkår og liv.

Jeg håber, at en fremtidsorienteret handicapolitik kan afspejle, at vi respekterer, at alle mennesker besidder evner og ressourcer, og at ingen skal stå tilbage med de evner og ressourcer ubrugte, men at vi vil skabe rammer for, at man kan deltage i et aktivt liv på linje med og så tæt på det, som alle vi andre gerne vil. På det område sætter vi i Venstre lid til, at socialministerens brug af begreber som et socialt og rummeligt arbejdsmarked også vil afspejle netop den kommende tids politik på det område.

Jens Heimbürger (KF):

Jeg vil også gerne starte med på Det Konservative Folkepartis vegne at takke for redegørelsen, og det er ikke kun af høflighedsgrunde. Jeg mener rent faktisk, det er en god redegørelse, og når jeg så hæfter mig ved, at der mangler nogle andre emner, så er det altså ikke udtryk for, at jeg er uenig i det, der er i redegørelsen, men at vi jo skal videre.

Jeg vil godt starte med at nævne nogle af de konstruktive elementer, som vi især hæftede os ved, og det er, at vedtagelsen af loven om kompensation til handicappede i erhverv samt forsøget med den såkaldte isbryderordning for nyuddannede handicappede og reglen om personlig assistance til handicappede i erhverv er nogle af de elementer, som er med til at forbedre de handicappedes mulighed for en plads på arbejdsmarkedet, og det er en type ordninger, som vi har været med til at støtte og gerne støtter fremover.

Der er selvfølgelig også nogle områder, som ikke er nævnt, og hr. Erik Larsen var inde på det til sidst. Jeg vil så indlede min tale med at berøre det allerede nu, og det er selvfølgelig førtidspensionsområdet. Jeg ved godt, at vi skal drøfte det på et senere tidspunkt, og at det ikke er en førtidspensionsdebat i dag, men alligevel vil jeg gerne slå fast, at Det Konservative Folkeparti ønsker et tostrengt førtidspensionssystem, således at de helbredsbedingede ydelser adskilles fra de socialt betingede ydelser.

Så opnår vi en præcisering, som vel i og for sig også er det, som er nødvendigt for at forstå de handicappedes situation, og vi opnår også den præcisering, der skal være med til at gøre det klart, at personer med meget stærkt nedsat erhvervsevne eller ofte slet ingen erhvervsevne har en helt anden mulighed – eller manglende

mulighed – for at forøge deres livstidsindkomst på et senere tidspunkt.

Så vi vil måske samtidig kunne få en forenkling af det nuværende system, og vi vil tilstræbe, at de handicappede bringes i en økonomisk situation – uden at udstede blankochecks heroppefra i dag – der gør, at de selv kan prioritere deres forbrugsønsker, uden at de skal gøres til genstand for sagsbehandling hver eneste gang om bevilling af diverse tillæg. Det er en vision, og den vil vi gerne arbejde efter. Det er jo gruppen af svært handicappede, som har behov for en forbedring på det her område, som på pensionsområdet har behov for at få mulighed for at få oparbejdet en bedre pension, selv om de ikke har tilknytning til arbejdsmarkedet.

Der har i sommerens løb været diskussioner om en førtidspensionsreform, og der har været diskuteret meget omkring fleks- og skånejob. Og vi har oplevet, at en af årsagerne til det selvfølgelig er, at finansministeren har været meget ambitiøs i sine udsagn om, at der måske kunne skaffes op mod 40.000 skåne- og fleksjob. Og den målsætning er vi jo sådan set ret positive over for, men vi må vel nok se i øjnene, at den måske er meget optimistisk. Jeg vil ikke sige, at den er naiv eller grebet ud af den blå luft, men det vil ikke kunne lade sig gøre uden visse sværdslag.

Så vi skulle måske i virkeligheden i første omgang tage fat på at kigge på de kommuner – og dér vil jeg også gerne advare mod, at man skærer alle kommuner over én kam – som forsømmer den revalideringsindsats, som ifølge loven skulle prøves, før brugen af skåne- og fleksjob bliver aktuel. Så vi ser frem til, at regeringen på det her område fortæller os, hvordan vi kan få strammet kommunernes, skulle man kalde det incitament. Hvordan får vi gang i revalideringen og omskolingen ude i de kommuner, hvor man har forsømt det?

Og dér kan jeg sige med det samme, at regeringen trygt kan regne med vores støtte i kampen mod de kommuner, der forsømmer den indsats, der burde være på revalideringsområdet. Det kunne jo være, at man skulle ændre refusionsindsatsen. Det kunne være et værktøj, men forsøg bare med guleroden først, vil jeg sige. Skal piskeren frem, må det jo blive i anden ombering.

I den debat, der har været i sommerens løb, har der været nævnt et par metoder, som jeg gerne vil advare imod, når det gælder spørgsmål om fleks- og skånejob. Den første advarsel